

عنوان مقاله:

جایگاه برنامه دهی معماری در فرایند طراحی فضاهای شهری پایدار (بررسی نمونه موردی شهری: شهر مصدر)

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

امیرعباس زندی کریمخان - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، واحد تهران شرق، دانشگاه آزاد تهران شرق

محمد میرزایی اصل - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، واحد تهران شرق، دانشگاه آزاد تهران شرق

سارا زهری - عضو هیئت علمی، استاد راهنما، گروه معماری، واحد تهران شرق، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

روند طراحی و ساخت و بهره برداری از محیط های شهری به عنوان فضای همگانی که پاسخگوی نیازهای شهروندان است باید بر اساس اصول و راهکارهای توسعه پایدار باشد. باتوجه به مسائل و مشکلات زیست محیطی که به صورت روزافزون با آن مواجه هستیم شهرهای پایدار بسیار مورد توجه قرار گرفته است. در این مقاله اصول طراحی شهرهای پایدار و جایگاه برنامه دهی در روند طراحی آن مورد بحث قرار می گیرد. در این راستا شهر مصدر به عنوان نمونه موردی مورد بررسی قرار می گیرد. معماری پا یدار یکی از تحولات بسیار مهم در حوزه معماری است که هدف آن طراحی برنامه دهی به عنوان یکی از بنا بر مبنای اصول پایدار ی و صرفه جویی در مصرف انرژی می باشد مراحل فرآیند طراحی محسوب می شود که توسط آن طراح با موضوع و اهداف یک پروژه ی طراحی خصوص در زمینه ی نیازهای استفاده کنندگان، محیط و بستر پروژه آشنا می گردد و به صورتی نظاممند این اطلاعات و ایده های مناسب را در سطوح مختلف مراحل طراحی به کار می گیرد. شهر مصدر به عنوان پایدارترین شهر جهان که ساخت آن از سال ۲۰۰۷ در پایتخت امارات متحده عربی آغاز شده به زودی به الگویی برای توسعه پایدار شهرهای جهان مبدل خواهد شد. اولین شهر پاکیزه دنیاست که کاملاً سازگار با محیط زیست بوده و به نام شهر پایدار، بدون کربن، بدون آلودگی نامیده شده است

کلمات کلیدی:

نیازهای اجتماعی، برنامه دهی، معماری پایدار، فرایند طراحی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1612109>

